

Sygn. akt XII K 57/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 stycznia 2020 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie XII Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca: sędzia Katarzyna Stasiów

Protokolant: Paulina Łuczyńska, Jacek Fryszkowski

przy udziale prokuratorów Renaty Sobczyk-Mięgoć, Eweliny Ostrowskiej i Beaty Dudkiewicz-Pasternak

po rozpoznaniu na rozprawie 9 maja 2019 r., 8 lipca 2019 r., 10 września 2019 r., 14 listopada 2019 r., 18 grudnia 2019 r. i 13 stycznia 2020 r. sprawy:

A. W. (1) syna W. i A. z domu C., urodzonego (...) w W.;

A. W. (2) syna T. i J. z domu N., urodzonego (...) roku w W.

oskarżonych o to, że:

w okresie od 18 października 2017 r. do 25 października 2017 r. w K., działając w krótkich okresach czasu z góry powziętym zamiarem wspólnie i w porozumieniu oraz wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, wobec których materiały wyłączono do odrębnego postępowania, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadzili A. H. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 560 202,38 zł., co stanowi mienie znacznej wartości poprzez wprowadzenie go w błąd co do tożsamości osoby dzwoniącej podającej się za funkcjonariusza policji A. S. oraz co do konieczności przekazania i przelania pieniędzy na wskazane konto bankowe, przy czym ich rola w ramach podziału ról polegała na wyszukiwaniu osób zakładających konta na swoje dane, na które miały być wpłacane pieniądze pochodzące z powyższego oszustwa,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k.

przy czym A. W. (1) zrzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą to karę odbywał w okresie od 9 lipca 2015 roku do 4 października 2016 roku, orzeczonej na podstawie wyroku łącznego Sądu Rejonowego dla miasta stołecznego Warszawy IV Wydział Karny z dnia 6 marca 2015 r. sygn. akt IV K 1180/14, obejmujący wyrok Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 17 grudnia 2008 r. za umyślne przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. za który to czyn orzeczono karę 2 lat pozbawienia wolności,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

przy czym A. W. (2) zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą to karę odbywał w okresie od 8 stycznia 2016 r. do 27 lipca 2016 r., orzeczonej na podstawie Wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Południe z dnia 26 maja 2015 r., sygn. IV K 332/14 obecnie objętego wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Warszawie XII Wydział Karny, z dnia 11 lipca 2016 r., sygn. akt XII K 131/16, za umyślne przestępstwo podobne z art. 286 § 1 k.k.,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

I. **A. W. (1) i A. W. (2)** w ramach zarzucanego im czynu uznaje za winnych tego, że w okresie od 19 października 2017 r. do 23 października 2017 r. w W., działając w krótkich odstępach czasu, z góry powziętym zamiarem ewentualnym, aby inne nieustalone osoby dokonały czynu zabronionego polegającego na doprowadzeniu osoby pokrzywdzonej do

niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości za pomocą wprowadzenia w błąd, ułatwili im popełnienie czynu w ten sposób, że spowodowali założenie rachunków bankowych przez ustaloną osobę celem przelewania na nie pieniędzy pochodzących z oszustwa,

- przy czym A. W. (1) zrzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą to karę odbywał w okresie od 9 lipca 2015 roku do 4 października 2016 roku, orzeczonej na podstawie wyroku łącznego Sądu Rejonowego dla miasta stołecznego Warszawy IV Wydział Karny z dnia 6 marca 2015 r. sygn. akt IV K 1180/14 obejmującego skazanie wyrokiem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 17 grudnia 2008 r. za umyślne przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. na karę 2 lat pozbawienia wolności,

- zaś A. W. (2) zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą to karę odbywał w okresie od 8 stycznia 2016 r. do 27 lipca 2016 r., orzeczonej na podstawie wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Południe z dnia 26 maja 2015 r., sygn. IV K 332/14 obecnie objętego wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Warszawie XII Wydział Karny z dnia 11 lipca 2016 r., sygn. akt XII K 131/16, za umyślne przestępstwo podobne z art. 286 § 1 k.k.,

to jest uznaje ich za winnych popełnienia występku z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na podstawie powyższych przepisów skazuje ich, a na podstawie art. 19 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. wymierza każdemu z nich karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu A. W. (2) okres tymczasowego aresztowania od dnia 15 listopada 2018 roku, godz. 06:05 do dnia 16 kwietnia 2019 roku;

III. podstawie art. 46 § 1 k.k. zasądza od A. W. (1) i A. W. (2) solidarnie na rzecz pokrzywdzonego A. H. kwotę 90 000 (dziewięćdziesięciu tysięcy) złotych tytułem częściowego naprawienia szkody;

IV. na podstawie art. 44 § 2 k.k. orzeka przepadek dowodu rzeczowego w postaci telefonu m-ki N. model R. (...) nr (...) (...), (...) (...) (...) wraz z kartą SIM operatora (...) nr (...) opisyanych w postanowieniu w przedmiocie dowodów rzeczowych z dnia 31 grudnia 2018 r. (k. 512-513);

V. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. W. (3) kwotę 1200 (jednego tysiąca dwustu) złotych powiększoną o stawkę podatku od towarów i usług tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu oskarżonego A. W. (2);

VI. zwalnia oskarżonych od kosztów sądowych, obciążając wydatkami Skarb Państwa.

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	XII K 57/19	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżeń, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli			

<p>eli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygni ę cie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, s ą d mo ż e ograniczy ć uzasadnienie do informacji zawartych w cz ę ś ciach 3–8 formularza.</p>			
<p>1.USTALENIE FAKTÓW</p>			
<p>Fakty uznane za udowodnione</p>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	A. W. (1), A. W. (2)	<p>w okresie od 19 października 2017 r. do 23 października 2017 r. w W., działając w krótkich odstępach czasu, z góry powziętym zamiarem ewentualnym, aby inne nieustalone osoby dokonały czynu zabronionego polegającego na doprowadzeniu osoby pokrzywdzonej do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości za pomocą wprowadzenia w błąd, ułatwili im popełnienie czynu w ten sposób, że spowodowali założenie rachunków bankowych przez ustaloną osobę celem przelewania na nie pieniędzy pochodzących z oszustwa,</p>	

- przy czym A. W. (1) zrzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą to karę odbywał w okresie od 9 lipca 2015 roku do 4 października 2016 roku, orzeczonej na podstawie wyroku łącznego Sądu Rejonowego dla miasta stołecznego Warszawy IV Wydział Karny z dnia 6 marca 2015 r. sygn. akt IV K 1180/14 obejmującego skazanie wyrokiem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 17 grudnia 2008 r. za umyślne przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. na karę 2 lat pozbawienia wolności,

- zaś A. W. (2) zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą to karę odbywał w okresie od 8 stycznia 2016 r. do 27 lipca 2016 r., orzeczonej na podstawie wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Południe z dnia 26 maja 2015 r., sygn. IV K 332/14 obecnie objętego wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Warszawie XII Wydział Karny z dnia 11 lipca 2016 r., sygn. akt XII K 131/16, za umyślne przestępstwo podobne z art. 286 § 1 k.k.,

tj. o przestępstwo z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z

		art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>W dniu 18 października 2017 roku, około godziny 10:00, A. H. odebrał telefon od nieznanego mężczyzny podającego za się za funkcjonariusza (...) Biura (...) o nazwisku A. S.. Mężczyzna przedstawił numer legitymacji służbowej oraz zachęcił, aby A. H. zweryfikował jego tożsamość poprzez wybranie na klawiaturze numeru (...). Po wykonaniu polecenia, w słuchawce telefonu odezwał się drugi mężczyzna, który potwierdził, że osoba o personaliach A. S. faktycznie zatrudniona jest w (...) Biurze (...). W dalszej kolejności A. H. powrócił do rozmowy z pierwszym rozmówcą, który poinformował go, że ulokowane na jego rachunkach bankowych pieniądze są zagrożone. Wskazał przy tym, że pracownicy banku współpracują z mafią i okradają swoich klientów. Mężczyzna zaoferował, że może pomóc uratować pieniądze, jednak oczekuje w tej kwestii współpracy. A. H. przystał na przedstawioną mu propozycję, złożył przysięgę, że zachowa</p>	zeznania A. H.	k. 3-5	

wszystkie informacje dla siebie - pod rygorem zapłaty kary w wysokości 50.000 zł - a następnie udzielił mężczyźnie informacji o posiadanych rachunkach bankowych. W konsekwencji powyższego, nieznajomy polecił A. H., aby ten wypłacił z banku wszystkie zgromadzone środki. Rzekomy funkcjonariusz Policji zapytał również, czy A. H. posiada telefon komórkowy w celu utrzymywania z nim stałego kontaktu. Wobec negatywnej odpowiedzi pokrzywdzonego, mężczyzna zagwarantował, że takowy zostanie mu dostarczony w przeciągu godziny. Po upływie określonego czasu, A. H. wyszedł z mieszkania przed blok, gdzie podszedł do niego nieznajomy mężczyzna, który przekazał mu telefon m-ki N..

Po otrzymaniu aparatu, A. H. regularnie odbierał telefony od funkcjonariusza podającego się za A. S., który na bieżąco wydawał mu polecenia oraz monitorował jego poczynania.

W pierwszej kolejności ww. polecił pokrzywdzonemu, aby ten pojechał do oddziału (...) Banku na rogu ul. (...) w K. i wypłacił zgromadzone

zeznania A. H.

k. 3-5

<p>na rachunku bankowym środki pieniężne. A. H. wypłacił z banku kwotę 50.000 zł, a następnie przekazał ją mężczyźnie, od którego uprzednio otrzymał telefon komórkowy. W dalszej kolejności A. H. udał się do oddziału (...) Banku przy ul. (...) i ul. (...) w K., skąd wypłacił pieniądze w łącznej wysokości 50.000 zł, które również przekazał wspomnianemu mężczyźnie.</p>			
<p>potwierdzenie wykonania wypłaty</p>	<p>k. 11-11v</p>		
<p>Po powrocie do domu, A. H. otrzymał kolejny telefon od mężczyzny podającego się za A. S., który zapytał go, czy nie posiada większej ilości pieniędzy. Wobec odpowiedzi twierdzącej, mężczyzna polecił, aby A. H. założył konto internetowe, zlikwidował wszystkie swoje lokaty, a następnie przewalutował środki z dolarów na złotówki. A. H. otrzymał przy tym wszystkie dane i informacje potrzebne do założenia konta. W następstwie udzielonych instrukcji pokrzywdzony w dniu 19 października 2017 r. założył rachunek bankowy nr (...), a następnie na przedmiotowe konto przetransferował pozostałe swoje środki. Po wykonaniu operacji A. H. udostępnił wszelkie dane</p>	<p>zeznania A. H.</p>	<p>k. 3-5</p>	

do logowania rzekomemu funkcjonariuszowi (...) Biura (...).			
wypowiedzenie umowy rachunku terminowej lokaty oszczędnościowej	k. 9v		
umowa rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego	k. 9		
potwierdzenie wykonania przelewu	k. 10-10v		
<p>W dniu 20 października 2017 roku A. H. otrzymał trzy telefony od mężczyzny podającego się za A. S., który zapewniał go, że jego środki zostały z powrotem przelane na konto i są już bezpieczne.</p> <p>W dniu 25 października 2017 roku, A. H. udał się do siedziby banku, gdzie okazało się, że na jego rachunku bankowym pozostało jedynie 797,62 zł. Łącznie pokrzywdzony utracił kwotę 560 202,38 zł.</p>	zeznania A. H.	k. 3-5	
W wyniku analizy zestawienia uzyskanego z (...) Bank SA ustalono, że środki pieniężne A. H. w kwocie 370 000 zł przelane zostały na rachunek bankowy prowadzony na rzecz A. Z. (1) o nr (...). Z kolei kwota 91 000 zł została przelana na rachunek bankowy M. D. o nr (...). Powyższe kwoty następnie	dokumentacja - (...) Bank	k.12-12v	

przetransferowane zostały na konta dalszych osób, w tym P. M., J. M. (obecnie A.) oraz M. K.. Ww. osoby pełniły role tzw. "słupów", które za namową wyznaczonych do tego osób, zakładały pozorne rachunki bankowe na swoje dane.			
historia rachunku bankowego M. D.	k. 20-21v		
historia rachunku bankowego A. Z. (1)	k. 25v-28		
zeznania A. Z. (1)	k. 97-99, k. 305-306		
zeznania M. D.	k. 131-135		
zeznania J. A.	k. 229-230, k. 748		
wyjaśnienia T. O.	k. 187-188, k. 331-332		
Jedną z osób figurujących jako posiadacz rachunku bankowego, na które przelane zostały pieniądze pokrzywdzonego A. H. był P. M.. Mężczyzna został zaczepiony na ulicy (...) w W. przez A. W. (2), który zaproponował mu zarobienie pieniędzy w zamian za założenie rachunku bankowego. Z uwagi na fakt, iż P. M. znajdował się w trudnej sytuacji materialnej, przystał na złożoną mu propozycję. Krótko później, A. W. (2) zapoznał go z A. W. (1), który miał być obeznany w sprawach bankowych. W	zeznania P. M.	k. 258-259, k. 372-373, k. 661v	

następstwie powyższego A. W. (1) udał się z P. M. do siedziby E. w al. (...) w W., gdzie ww. założył konto na swoje dane, a następnie przekazał oskarżonemu związaną z tym dokumentację. Za wykonane zadanie, P. M. otrzymał wynagrodzenie w wysokości około 300-400 zł.

W późniejszym okresie A. W. (2) ponownie skontaktował się drogą telefoniczną z P. M. i powiadomił go, że A. W. (1) ma do niego interes i chce się z nim spotkać. Na spotkaniu, A. W. (1) nakazał P. M., aby ten zlikwidował rachunek w E. z uwagi na fakt, iż wszystkie zgromadzone na nim środki zabrał komornik. Polecił M. założenie nowego rachunku. W dniu 20 września 2017 roku P. M. udał się z A. W. (1) do siedziby Banku (...), gdzie ww. założył konto nr (...). Następnie P. M. przekazał oskarżonemu dokumentację związaną z utworzonym rachunkiem, za co otrzymał od oskarżonego wynagrodzenie w wysokości 200 zł. Ponadto A. W. (1) zapłacił P. M. 40 zł za zarejestrowanie na siebie dwóch kart telefonicznych w sieci (...) i (...).

dokumentacja - Bank (...)

k. 194-205

<p>Jak wynika z historii rachunku bankowego nr (...), w okresie od 19 października 2017 r. do 23 października 2017 r. na powyższe konto wpłynęło łącznie sześć przelewów po 15.000 zł pochodzących od A. Z. (1) i M. D., a zatytułowanych „spłata końcowa za remont”, „opłata za ruchomość”, „płatność za robienie dachu”, „opłata za garaż remont”, „przelew za remont”.</p>	<p>historia rachunku bankowego</p>	<p>k. 195-198</p>	
<p>W toku przeprowadzonych czynności operacyjno-rozpoznawczych ustalono, że numer telefonu (...) podany przez P. M., jako numer którym posługiwał się mężczyzna o pseudonimie (...), zarejestrowany jest na dane abonenckie A. W. (2). W wyniku przeprowadzonej analizy stwierdzono ponadto, że ww. numer nawiązywał połączenia z numerem należącym do P. M.. Sprawdzone przy tym, że w książce telefonicznej aparatu należącego do A. W. (2) figurowała tylko jedna osoba przypisana do rekordu (...) - tj. kontakt o nr (...) należący do A. W. (1).</p> <p>W wyniku dalszych czynności ustalono, że w dniu zawarcia umowy rachunku bankowego przez P. M. - tj. 20 września 2017 roku o godz. 11:22:36 nie występowały</p>	<p>notatka urzędowa</p>	<p>k. 282-283</p>	

<p>logowania numeru (...) do stacji (...). W tym dniu numer należący do A. W. (1) łączył się natomiast dwukrotnie z numerem A. W. (2) - połączenia miały miejsce także dzień przed oraz dzień po zawarciu umowy.</p> <p>Numer abonencki (...) dzień przed zawarciem umowy, w dniu jej zawarcia oraz dzień po jej zawarciu logował się do stacji (...) znajdujących się w zasięgu ul. (...) w W. - miejsce spotkań A. W. (2), A. W. (4) oraz P. M..</p> <p>Z analizy połączeń wywiedziono również, że w dniach 24.10.2017 r., 26.10.2017 r. oraz 13.11.2017 r. numer A. W. (1) łączył się z numerem należącym do T. O., w stosunku do którego Sąd Okręgowy w Warszawie w dniu 3 grudnia 2018 roku, sygn. akt XVIII K 187/18 wydał prawomocny wyrok skazujący. Co więcej, z numeru A. W. (1) odnotowano również połączenia na numer konkubiny T. O..</p> <p>W okresie od 24.10.2017 r. do 2.12.2017 r. pomiędzy numerami należącymi do oskarżonych A. W. (1) i A. W. (2) odnotowano natomiast 173 połączenia głosowe.</p>			
notatka urzędowa	k. 319-325		
notatka urzędowa	k. 381		

<p>A. W. (2) jest osobą wielokrotnie karaną, m.in. wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Południe z dnia 26 maja 2015 r., sygn. IV K 332/14 za umyślne przestępstwo podobne z art. 286 § 1 k.k., objętego wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 11 lipca 2016 r., sygn. XII K 131/16. Karę pozbawienia wolności z powyższego wyroku, A. W. (2) odbywał w okresie od 8 stycznia 2016 r. do 27 lipca 2016 r.</p>	<p>dane o karalności</p>	<p>k. 424-426</p>	
<p>odpisy wyroków</p>	<p>k. 450-454</p>		
<p>A. W. (1) jest osobą wielokrotnie karaną, m.in. na podstawie wyroku łącznego Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 6 marca 2015 r., sygn. akt IV K 1180/14, obejmującego wyrok Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 17 grudnia 2008 r., sygn. IV K 1186/08 za umyślne przestępstwo podobne z art. 280 § 1 k.k., Karę pozbawienia wolności orzeczoną na podstawie powyższego wyroku, A. W. (1) odbywał w okresie od 9 lipca 2015 r. do 4 października 2016 r.</p>	<p>dane o karalności</p>	<p>k. 427-428</p>	
<p>odpisy wyroków</p>	<p>k. 457-458, k. 459</p>		

Fakty uznane za nieudowodnione			
Precyzyjna wiedza obu oskarżonych o szczegółach przestępstwa popełnionego na szkodę A. H..			
1. Ocena DOWODÓW			
1.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	zeznania A. H.	Zeznania A. H. są logiczne, spójne, rzeczowe, a nadto korespondują z danymi zawartymi w dokumentacji bankowej. Świadek w sposób swobodny i konsekwentny opisał mechanizm działania sprawców wykorzystujących "metodę na policjanta", a nadto szczegółowo przedstawił poszczególne kroki, jakie podejmował na polecenie rzekomego funkcjonariusza CBŚ.	
zeznania P. M.	Sąd obdarzył walorem wiarygodności konsekwentne i spójne zeznania P. M., który w sposób niebudzący wątpliwości przedstawił okoliczności poznania A. W. (1) i A. W. (2), a także opisał początki współpracy z oskarżonymi. Świadek przybliżył szczegóły		

	<p>założenia kont bankowych na swoje dane oraz wyróżnił role każdego z oskarżonych w powyższym procesie. Depozycje P. M. znajdują potwierdzenie w treści dokumentacji bankowej, a także w informacjach od operatorów sieci komórkowych.</p> <p>Przedstawiony przez świadka opis sytuacji w dużej mierze koresponduje również z treścią zeznań M. D., A. Z. (1) oraz J. A. - w zakresie w jakim świadkowie wskazywali na mechanizm działania osób zajmujących się pozyskiwaniem osób, które otwierały rachunki bankowe w zamian za określone wynagrodzenie.</p>	
<p>częściowo zeznania A. Z. (2)-wskiego, M. D., J. A., oraz częściowo wyjaśnienia T. O.</p>	<p>Mimo, iż depozycje wymienionych świadków nie dotyczą w sposób bezpośredni oskarżonych oraz zarzucanego im czynu, to jednak przedstawiony przez nich opis zdarzeń zawiera elementy pozwalające na ustalenie sposobu działania sprawców zajmujących się pozyskiwaniem tzw. „słupów”, a także procedury związanej z otwieraniem kont bankowych przez te osoby. Zeznania świadków w dużej mierze powielają pewien schemat postępowania, który umożliwia zweryfikowanie skali przestępczego</p>	

	<p>procederu będącego tłem niniejszego postępowania, a także wyróżnienie ról, jakie pełniły w nim poszczególne osoby.</p>		
<p>dokumentacja z (...) Banku, Banku (...), informacje od operatorów sieci (...), (...)</p>	<p>Na uznanie za wiarygodne co do ich treści, formy oraz legalności sporządzenia zasługują dowody z ujawnionych w sprawie dokumentów, w tym dokumentacji bankowej oraz informacji pochodzących od operatorów sieci telekomunikacyjnych. Dokumenty zostały sporządzone zgodnie z przepisami prawa. Żadna ze stron ich nie kwestionowała.</p>		
<p>Dane o karalności</p>	<p>Na pozytywną ocenę wiarygodności zasługują również informacje dotyczące karalności A. W. (2) i A. W. (1), albowiem zostały one sporządzone przez uprawniony do tego organ, a nadto zostały potwierdzone dołączonymi do akt sprawy odpisami wyroków.</p>		
<p>1.2. <i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i></p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	

	<p>wyjaśnienia A. W. (2)</p>	<p>Sąd uznał wyjaśnienia A. W. (2) za niewiarygodne, stanowiące realizowaną przez niego linię obrony mającą na celu zniwelowanie odpowiedzialności prawnokarnej. W szczególności sąd nie dał wiary twierdzeniom oskarżonego, jakoby nie znał A. W. (1) i P. M.. Powyższemu przeczy wynik dokonanych w toku postępowania czynności operacyjno-rozpoznawczych, w trakcie których - w oparciu o informacje od operatorów sieci komórkowych - ustalono, że oskarżony niejednokrotnie kontaktował się drogą telefoniczną z ww. osobami. Sąd nie dał przy tym wiary wyjaśnieniom A. W. (2), który zaprzeczył, aby kiedykolwiek namawiał inną osobę do założenia konta bankowego. Niniejsze pozostaje bowiem w opozycji do uznanych za wiarygodne zeznań P. M., który w sposób konsekwentny i spójny opisał okoliczności współpracy z oskarżonym, a nadto prawidłowo rozpoznał jego wizerunek na tablicach pogładowych.</p>	
<p>zeznania świadków Ł. A., G. P. i E. M. oraz wyjaśnienia M. Ł.</p>	<p>Wskazane osoby nie dysponowały wiedzą odnośnie okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy.</p>		

1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	1.3. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	I	A. W. (1) , A. W. (2)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Na gruncie realiów przedmiotowej sprawy nie ulega wątpliwości, że A. W. (1) i A. W. (2) namówili P. M. do założenia konta bankowego w zamian za określone wynagrodzenie. Oskarżeni celowo skupili się na osobie znajdującej się w trudnej sytuacji materialnej, która skłoniona perspektywą łatwego zarobku zdecydowała się na takie posunięcie. A. W. (2) kontaktował się z P. M., zaś A. W. (1) pomagał mu w załatwieniu wszelkich formalności związanych z otwarciem przedmiotowego rachunku, a także odebrał od niego dokumentację bankową, umożliwiającą przejęcie założonego konta. W świetle zebranego materiału dowodowego, bezspornym pozostaje również fakt, że założony przez P.</p>			

M. rachunek bankowy był przeznaczony do przekazywania pieniędzy pochodzących z czynu zabronionego, co wynika wprost ze zgromadzonej w sprawie dokumentacji bankowej.

W ocenie sądu oskarżeni bezpośrednio nie uczestniczyli jednak w dokonaniu oszustwa na szkodę A. H., o co oskarżył ich prokurator, a swym zachowaniem jedynie ułatwili sprawcom popełnienie tego przestępstwa. Należy bowiem zaznaczyć, że rola oskarżonych w całym procederze była drugoplanowa, albowiem ich głównym zadaniem było pozyskanie tzw. "słupa", który na swoje dane założył konto bankowe służące do przetransferowania pieniędzy przez inne osoby. Brak jest dowodów na bezpośrednią współpracę A. W. (2) i A. W. (1) z osobami podszywającymi się pod funkcjonariuszy CBŚ, kierującymi zachowaniem A. H. i dysponującymi jego pieniędzmi – dowodów, że oskarżeni traktowali to przedsięwzięcie jako własne, a wykonywane przez siebie czynności jako wynikające z ustalonego podziału ról. W aktach przedmiotowej sprawy brak jest również jakichkolwiek dowodów świadczących o tym, aby oskarżeni precyzyjnie

wiedzieli, kto jest pokrzywdzonym i kim są sprawcy przestępstwa.

W ocenie sądu, A. W. (2) i A. W. (1) z całą pewnością zdawali sobie sprawę z nielegalności swoich działań. Musieli się godzić na to, że osoby zlecające im założenie rachunków bankowych uczestniczą w przestępstwie oszustwa dotyczącego mienia znacznej wartości.

O powyższym świadczy nie tylko charakter zachowań podejmowanych przez A. W. (1) i A. W. (2) w stosunku do P. M., ale także fakt, że oskarżeni kontaktowali się z innymi osobami uczestniczącymi w nielegalnym przedsięwzięciu, w tym m.in. z pełniącym analogiczną rolę T. O., wobec którego zapadł już prawomocny wyrok skazujący w sprawie Sądu Okręgowego w Warszawie, sygn. XVIII K 187/18.

Pomocnictwa można dopuścić się także z zamiarem ewentualnym. Pomocnik, w zależności przecież od konkretnego planu dokonania wieloczynnościowego, dość skomplikowanego i wymagającego skoordynowania działań wielu osób i podmiotów, czynu zabronionego, nie musi znać osobiście ostatecznych beneficjentów tego czynu. Wystarczające jest

przewidywanie, że jako jedna z kilku osób podejmuje działania, które pomagają innym, umożliwiając dokonanie przestępstwa.

Mając na uwadze powyższe, sąd uznał, iż A. W. (2) i A. W. (1), działając w krótkich odstępach czasu, z góry powziętym zamiarem ewentualnym, ułatwili nieustalonym sprawcom popełnienie oszustwa.

O tym, że było to oszustwo odnośnie mienia znacznej wartości świadczy rozmach podejmowanych działań, wielość osób zaangażowanych w przestępstwo, wielość zakładanych kont i dokonywanych przelewów.

Sąd skrócił czas popełnienia czynu do okresu udowodnionych podejmowanych przez oskarżonych działań. Określił W. jako miejsce ich przestępczych zachowań.

Dołączone odpisy wyroków (k. 451-454, 457-459) nie pozostawiają wątpliwości co do działania obu oskarżonych w warunkach recydywy szczególnej.

A. W. (2) i A. W. (1) mieli świadomość swojego przestępczego działania, a w momencie popełnienia czynu zabronionego mieli

<p>niczym niezakłóconą zdolność podjęcia decyzji i zachowania się zgodnie z prawem. Wobec oskarżonych nie zaszła przy tym żadna z okoliczności wyłączających lub ograniczających winę, czy też bezprawność czynu.</p>			
<p>1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
<p>A. W. (1) , A. W. (2)</p>	<p>I</p>	<p>I</p>	<p>Wymierzając oskarżonym A. W. (2) i A. W. (1) kary pozbawienia wolności, sąd kierował się zasadami określonymi w rozdziale VI kodeksu karnego, w szczególności w przepisach art. 53 k.k. Sąd wnikliwie analizował zarówno elementy przedmiotowe, jak i podmiotowe czynu z troską, aby wymiar kary spełnił poczucie społecznej sprawiedliwości kary, był adekwatny do stopnia winy i osiągnął swe cele zapobiegawcze i wychowawcze.</p> <p>Z okoliczności wpływających obciążająco na wymiar kary sąd uwzględnił znaczny stopień winy, jak i znaczny stopień</p>

społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez oskarżonych.

Wymierzając oskarżonym kary po 4 lata pozbawienia wolności, sąd miał na uwadze przede wszystkim, aby orzeczona sankcja była adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości czynu, głównie z uwagi na duży rozmiar wyrządzonej przestępstwem szkody – znacznie przekraczający kwotę 200 000 złotych. Mimo, iż oskarżeni swym zachowaniem jedynie ułatwili innym sprawcom dokonanie czynu zabronionego, to jednak z uwagi na skalę przestępczego procederu, zasady prewencji indywidualnej i ogólnej wymagają w takiej sytuacji surowego karania, aby zniechęcić oskarżonych na przyszłość, a także inne osoby do dokonywania tego typu przestępstw.

Wymierzając oskarżonym A. W. (2) i A. W. (1) kary pozbawienia wolności sąd ocenił także warunki i właściwości osobiste oskarżonych. Jako okoliczność negatywnie oddziaływującą na wymiar kary, sąd uwzględnił uprzednią karalność oskarżonych, a także fakt że przypisanego im czynu dopuścili się w warunkach recydywy określonej w art. 64 § 1 k.k. Powyższe ukazuje wprost, że oskarżeni są osobami wysoce

			<p>zdemoralizowanymi i nie przestrzegają obowiązującego w społeczeństwie porządku prawnego.</p> <p>W ocenie sądu orzeczone kary uczynią zadość zasadom prewencji indywidualnej i ogólnej, a nadto będą karami adekwatnymi do stopnia zawinienia oskarżonych.</p>
A. W. (2) , A. W. (1)	III	I	<p>Zgodnie z art. 46 § 1 k.k. w razie skazania sąd może orzec, a na wniosek pokrzywdzonego lub innej osoby uprawnionej orzeka, stosując przepisy prawa cywilnego, obowiązek naprawienia, w całości albo w części, wyrządzonej przestępstwem szkody lub zadośćuczynienia za doznaną krzywdę; przepisów prawa cywilnego o możliwości zasądzenia renty nie stosuje się.</p> <p>Na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeczono wobec oskarżonych A. W. (1) i A. W. (2) solidarnie obowiązek częściowego naprawienia szkody, poprzez zapłatę na rzecz A. H. kwoty 90.000 zł. Powyższa kwota stanowi poniesioną przez pokrzywdzonego szkodę wynikającą z działania oskarżonych, którzy namówili P. M. do założenia konta bankowego - na które w okresie od 19 października 2017 r. do 23 października 2017 r. z rachunków</p>

			A. Z. (1) i M. D. wpływały pieniądze pokrzywdzonego w wyżej wskazanej wysokości.
A. W. (2) , A. W. (1)	IV	I	na podstawie art. 44 § 2 k.k. sąd orzekł przepadek dowodu rzeczowego w postaci telefonu m-ki N. model RM- (...) nr (...) 1: (...), (...) 2: (...) wraz z kartą SIM operatora (...) nr (...) opisanych w postanowieniu w przedmiocie dowodów rzeczowych z dnia 31 grudnia 2018 r., albowiem służyły one do popełnienia przypisanego A. W. (2) i A. W. (1) przestępstwa.
1.1Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
A. W. (2)	II	I	Mając na uwadze, że A. W. (2) został zatrzymany w niniejszej sprawie w dniu 15 listopada 2018 roku o godz. 6:05, a następnie zastosowano wobec niego środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania, sąd na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczył na poczet orzeczonej wobec niego kary 4 lat pozbawienia wolności, okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 15 listopada 2018 roku godz. 6:05 do dnia 16 kwietnia 2019 roku

		(data wprowadzenia do wykonania orzeczenia Sądu Rejonowego w Siedlcach sygn. akt II K 94/19)
1.6. inne zagadnienia		
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosowa 1 określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę		
BRAK		
1.Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
V	Z uwagi na reprezentowanie oskarżonego A. W. (2) podczas postępowania przed sądem I instancji przez obrońcę z urzędu, sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adv. A. W. (3) kwotę 1200 złotych powiększoną o podatek VAT, tytułem zwrotu kosztów obrony z urzędu oskarżonego.	

VI	Z uwagi na orzeczenie wobec A. W. (1) oraz A. W. (2) kary bezwzględnego pozbawienia wolności oraz środka kompensacyjnego w postaci obowiązku naprawienia szkody, sąd na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił oskarżonych od ponoszenia kosztów sądowych, uznając, że ich wyegzekwowanie ze względu na sytuację materialną oskarżonych byłoby znacznie utrudnione.	
1.1Podpis		